

Landbostand, jeg tror ikke, den vil have sine sparsomme Indkomster yderligere beskattede; jeg tror ikke, at den danske Bondestand sværmer for en Formueskat. Ja, naar Formueskatten er saaledes, at vi kunne sidde hjemme i Sogneraadet og efter Lejlighed ligne Formueskatten ud paa de forskellige, saa kan den være meget behagelig, men dersom en Formueskat skal kontrolleres og dikteres af fremmede Skattekommissærer, bliver det et Spørgsmaal, om den virkelig vil blive Landbostanden behagelig. Jeg tror, at Landbostanden vil med Misnøje se paa, at her kommer man og vil beskatte vore tarvelige Formuer paa Landet, Formuer paa 10—20,000 Kr., samtidig med, at man lader Rigmandens luksuriøse Møbement, kostbare Smykker og andet, som drejer sig om hundrede Tusinde, være skattefrie. Jeg kan ikke tro, at den danske Landbostand vil finde sig i at betale en Formueskat af det, hvormed den skal erhverve Føden for sig og sine, og se paa, at de riges og velhavendes Formuer ikke blive beskattede; og det er dog det, som er bragt frem her i Skattekommissionens Forslag. Hvis det derfor bliver klaret for den danske Landmand, den danske Landbostand, hvad dette Kommissionsforslag vil, saa tvivler jeg paa, at det vil høste saa meget Bifald, som det nu har høstet, fordi Landbostanden blot har lyttet til de mange Mænd, som have udbasuneret dets overordentlige Fortræffelighed som næsten grænsende til Idealet. Jeg mener, at skulle vi have dette Forslag under Behandling, saa skulle vi gøre ganske betydelige Forandringer i Overførelsesloven. Vi maa rette os efter de retfærdige Forlangender, som Landboerne stille om, at Grundskatterne skulle bygges paa et bedre, hensigtsmæssigere og retfærdigere System.

Stilling: Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), som i Gaar indledede paa Venstres Vegne, udtalte blandt andet, at det jo ikke var værd at komme ind paa en Realitetsbehandling af de foreliggende Love; vi havde under Regeringsforslagets og i det hele taget Skattelovens Behandling fordybet os tilstrækkeligt i begge Lovforslagenes Fortrin og Mangler, saa han mente, at vi kunde fatte os i Korthed. Jeg er enig med ham deri og skal derfor kun paa et enkelt Punkt tillade mig at anstille en Sammenligning. I Skattekommissionens Forslag er der med Hensyn til Overgangen af de direkte Statskatter bl. a. bestemt, at de $\frac{7}{8}$ af Bygningsafgiften, de $\frac{2}{3}$ af Gammelskatten etc.

skulle overgaa til Kommunerne. Derimod er man i Regeringsforslaget gaaet en anden Vej. Der er nemlig Bygningsafgiften nedsat: i Kjøbenhavn til 7 Øre aarlig pr. Kvadratalen af Forhuse og til 4 Øre af Side og Baghuse; i Købstæderne og paa Landet er den nedsat til fra 2 til $4\frac{1}{2}$ Ø. efter Forsikringsgrænsen, og i Købstæderne indtræder Afgiftspligten desuden først ved 1,500 Kr.s Værdi. Det er foruden den Forandring, som ligger i den forskellige Taksering, en betydelig Nedsættelse i denne Afgift, som paa noget uretfærdig Maade netop hviler tungest paa dem, der daarligst kunne bære den og allermest paa Landet. Det er maaske en 2—3 Aar siden, at jeg fra danske Landhaandværkere indbragte her i Rigsdagen et Andragende om en Forandring af Bygningsafgiften, og den daværende Finansminister stillede sig velvillig dertil og sagde, at der var mange Ting, der skulde tages under Overvejelse, og han skulde være villig til at fremsætte Forslag i denne Retning. Tiden er gaaet, og der er ingen Forandring sket. Men her har Regeringen nu foreslaaet en Forandring, som jeg er vis paa vil blive hilst med Glæde ikke alene i Købstæderne men ogsaa paa Landet, særlig af de mindre Landhaandværkere, som ofte skulle afbenytte større Arealer til Værksteder og dog ofte sidde i en mindre Bedrift, saa at de svare en uforholdsmæssig høj Afgift. Det er derfor efter min Formening en Mangel ved Skattekommissionens Forslag i Modsetning til Regeringsforslaget, at der ikke i det førstnævnte er taget Spor af Hensyn til de Klager, der have lydt fra saa mange Sider over Bygningsafgiften, og jeg vil henstille til et eventuelt Udvalgs Opmærksomhed, at man nøje vil se paa denne Sag og undersøge, om der ikke var noget at gøre i den ene eller den anden Retning for at nedsætte Bygningsafgiften.

Det blev i Gaar af det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (J. P. Jørgensen) udtalt, at Købstædernes næringsdrivende maatte være særlig glade ved Skattekommissionens Forslag. Han fremhævede, hvorledes det for hans Bys Vedkommende stillede sig i den Retning og opfordrede de næringsdrivende i Købstæderne til at se lidt nøjere efter paa Kæmnerkontorerne, hvilket Udbytte de vilde have af en saadan Skattereform, saa skulde det nok vise sig, at de vilde blive glade derved. Det blev sagt til Anbefaling af Skattekommissionens Forslag om Overførelsen af Skatterne, for saa vidt som de skulde give et Plus i Kommunernes Kasser. Jeg vil ikke